

A váci siketnéma intézetnek 10000 koronát, a csetneki evangélikus régi templomnak 10000, a somosi görög katolikus templomnak 20000, a Királynéi községi iskolára 6000, a bártfai görög katolikus templomnak 12000, a megyeszéki ref. templomnak 22000, a lazonyi római kath. templomra 24000, a krasznahorkaváraljai róm. kath. templomra 14000, a hárskúti római kath. templomra 28000, a gömörhosszuréti róm. kath. templomra 12000, a rozsnyói járványkórházra 10000, a geczalfalvai evang. templomra 6000, a losonci róm. kath. iskolára 10000, a budapesti Petőfi Háza 12000, a putnoki kórházra 10000, Jolsva város kórházára 10000, a kassai egyetem céljaira 10000, az okolicsnói római kath. templomra 14000, a budapesti Tanítók Háza 6000, a monoki óvoda részére 12000, a budapesti Fehér Kereszt Egyesületnek 30000, a budapesti Általános Jótékony Egyesületnek 6000, a románfalvai róm. kat. iskolára 6000, a budapesti Újságírók Egyesületének 10000, Sebespatlak tűzkárosultjainak 10000, a kassai jogakadémia menzájának 10000, Kassa város kórházának 16000, ugyanott a honvédelmekre 6000, Kassa város óvodájának 10000, a rozsnyói ev. főgimnázium átépítésére 10000, a kassai gazdasági akadémia segélyegyletének 6000, Csetnek város kórházának 8000, Hidvégardó község leégettjeinek 6000, a somogyi gör. kath. hitközségnek 6000, a rozsnyói kath. főgimnázium új épületére 7000, Laborcvolya gör. kath. hitközs. 4000, a görögói róm. kath. templomra 8000, Rimabrézó község iskolájára 4000, Stregona községnek 4000, Nagykövesd községnek 4000, a varranói róm. kath. iskolára 4000, Homonna községnek 4000, Bátka községnek 4000, az eperjesi kollégiumnak 4000, Melléte községnek 4000, Szada községnek 4000, Gömördarnya községnek 4000, Liptószentandrás községnek 4000, a kisterennei róm. kath. templomra 6000, Sajólenke községnek 4000, a gömörlubényi evang. iskolára 8000, a hankovai evang. iskolára 4000, a monoki evang. iskolára 6000, a nyustyai evang. iskolára 4000, a feketelehotai iskolának 4000, Dernő bányászati társáda segélyalapjára 14000, a balogi ref. isk. 4000, Beje községnek 4000, Kuntapocza községnek 4000, Gömörhubó község iskolájának 4000, a rimaszombati főgimn.

4000, a krasznakorkai óvodának 10000, Sajóháza községnek 5000, a gömörgócsi óvodának 16000, a szalóczi ref. isk. 4000, Fancsika közs. 6000, a jólési isk. 4000, Meszes közs. 4000, a lazonyi óvodának 4000, a nagymihályi kórháznak 7000, Bodrog-Szerdahely község 5000, Petrik közs. 4000, a rochfalvai ev. iskola 4000, a hárskúti róm. kath. isk. 7000, a körtvélyesi ref. egyháznak 4000, az ungmegyei Knyhina közs. 4000, Radvány közs. 6000, Borsi község 6000, Restér közs. isk. 4000, a budapesti Országos Iskola Egyesületnek 6000, a Zemplénmegyei Orvos-gyógyász Segélyegyletnek 4000, a kassai felsőmagy. orsz. muzeumnak 12000, a nagymihályi artézi kutra 10000, a kassai premontrei gimn. internátusára 4000, Csebb közs. 4000, a Magyar Tud. Ak. 20000, a Magyarországi Hirlapírók Nyugdíjintézetének 20000, a Budapesti Országos Allatvédő Egyletnek 10000, a lipótszentmiklósi iskolára 6000, a pokorági ev. isk. 4000, a somogyi isk. 6400, a hosszuréti róm. kath. isk. 7000, a hacsói közs. isk. 6000, a Magy. Kárp. Egy. 5000, a hárskúti róm. kath. isk. másodszor 6800, a kassai Rákóczi-kápolna javítására 4000, a Felsőmagy. Orsz. Közműv. Egy. Nyitrán 4000, a Rákóczi-szoborra Kassán 5000, Nagyveszverés közs. ev. isk. 4000, a Rozsnyó város szegényápolódnak 10000, Pelsőcz közs. isk. 4000, a rozsnyói ref. templom építésére 5000, Csoltó község 4000, Nagyrőcze város isk. 4000, a budapesti Női Cselédotthonnak 6000, a rozsnyói városház átépítésére 4000, a rozsnyói ev. leányisk. 6000, Megyaszó közs. másodszor 4000, a löcsei gör. kath. templomnak 4000, a gömörhorkai ev. isk. 8000, Szerencs közs. kath. temp. 4000, a kassai zárdának 4000, a sárosvármegyei tanítóegyletnek 4000, a rozsnyói zárdának 4000, a Budapesti Gyermekmenhelynek 4000, a kassai lelenczház javára 16000, a márkusházai ev. egyháznak 5000, a Rimaszombati Nőegyletnek 5000, a szerencsi gör. kat. egyháznak 6000, a budapesti Nyomorék Gyermek-Otthonnak 5000, a Rozsnyó városi nőegyletnek 4000 korona.

Iskolai ösztöndíjakra, a magyaróvári gazdasági akadémia, a kassai főiskolára, valamint a selmeczbányai bányászati akadémia összesen 20000 koronát adott. A gömöri Közművelődési

Egylet óvodáinak Rimaszombatban 5000, a váci Siketnéma Intézetnek másodszor 10000, Szacsur község 4000, Tisza-Szada község 4000, Gömör-megye elszegényedett polgárainak 10000 k.-nát.

Kassa város felső ipariskola 6000, a jolsvai Siketnémák Intézetének 6000, a rimaszombati Fehér Kereszt Egyletnek 4000, az oláhpataki tűzkárosultaknak 2000, a rozsnyói tűzoltóknak 2000, Szomolnok város leégettjeinek 3000, a sárosi Köszeg község ágostai ev. templomnak 2000, a sátorlajuhelyi Kazinczy Körnek 2000, a kovácsvágási kat. templomnak 2000, a rimaszombati iparos nyugdíjintézetnek 4000, a rimaszombati Polgári Olvasókörnek 2000, Torna város nőegyletének 2000, a rozsnyói kat. diáktemplom javítására 2000, a Budapesti Bölcsészethallgatók Segítő Egyletének 2000, Rozsnyó város négy különböző telekezetű templomának, valamint nyolcz kegyuri temploma részére mise és gyászistentisztelet alapítvány céljaira 12000 koronát, a nagyszlabosi ev. iskolának 2000, Lemes község körjegyzői lak építésére 2000, a jászobai református templomnak 5000, Bécs irlalomházában két ágyalapítványra 20000, az óbudai San Marco herezegné féle irlalomház részére két ágyalapítványra 20000 koronát. — Nagy fénynyel fölépített drága mauzoleumát is átadta az államnak s így az országos felügyelet alatt áll minden művészi kincseivel együtt.

A hosszú sorozaton végigtekintve elmondhatjuk, hogy *Andrássy* Dénes gróf hosszú élete a csendben, titkon véghezvitt áldásos cselekedetek szakadatlan láncolata és megértjük annak az egyszerű rozsnyói embernek mondását: Áldott völgy ez itt Krasznahorka mellett, itt nincs szegény, a kit ne segítsenek, itt nincs elesett, a kit föl ne emeljenek, nincs özvegy és árva, a kiról ne gondoskodjanak!

A kinek szívéből, lelkéből ilyen áldás áradt, annak igazán áldás volt a 78 éves hosszú élete.

Legyen áldott az ő emlékezete! +

TÁRCZA.

Háborus tárczalevelek.

Elkezdte a „Lokalanzeiger“ haditudósítója, hogy egy szép napon felpakkolt s hazament nagy dírral-durrall Berlinbe. Utánna felpakkolt a belga, az angol, a spanyol s az ausztráliai haditudósító. Fölpakkolt Adorján Andor is és hazajött a bolgár vezérkar hadiszállásáról. Minden újságtudósító haragszik, mert a bolgárok, habár a legnagyobb udvariassággal is, de lehetetlenné tették munkájukat. Hatalmas sürgönyöket menesztettek volna, de a kegyetlen cenzura mindössze a címet és néhány összefüggéstelen szót hagyott meg csupán. Így aztán nem volt érdemes a zagorácsi köznyomoruságot szervenéni és a 130 haditudósítóból nincs már ott egy se.

A jelszó pedig az, hogy majd csak ezután fogunk irni hiteles haditudósításokat. De az ördögbe is, hát azok a tudósítások, a melyek eddig kolumna-számra íródtak és a melyeket mi, ugynevezett jámbor olvasók, nagy deliciaival olvastunk, hasból íródtak? Egy kicsit kellemetlen ezt megtudni, mert mi ezekre esküdünk és mikor a lapokban a döntő ütközet hírért olvastuk: hittünk neki és erre alapítottuk kaszinói beszélgetésünket.

Pedig majd csak ezután eresztik meg a haditudósítók fantáziájukat. Eddig a katonai hirlaptudósító iroda bilincsen tartotta ezt a fantáziát. Sőt olykor egészen betapasztotta a beszélni, a kiabálni óhajtó száját. Most már nem lesz rabbilincs, nem lesz a riporter fantázia szárnya elvágva, most fogunk még csak szörnyen érdekes dolgokat a harcztérről olvasni.

De nagyon jámbor olvasó lesz az, a ki ezekre — esküdni fog.

A bolgárok ide-oda áttörnek vagy talán már át is törték a csataldzsai erődítések vonalát és szabad az ut Konstantinápolyba, ha csak a béke

galambja végképp le nem száll a vitéz bolgárok vállára. És mit csinál a szultán? A szultán, hogy Ollendorf nyelvtani gyakorlatai vagy az Offenbach operett-stílusában fejezzük ki magunkat, azt csinálja, hogy napfelkeltekor és naplenyugtakor odabuvik a próféta köpönyege mellé és ott kéri talán már nem is a hadidicsőséget a török fegyverekre, hanem a kegyes patronusok becsültebb pártfogását, hogy végképp el ne hagyják a törököt és engedjék még tovább élni.

... Hejh, ezelőtt csak négy századokkal is nem így imádkoztak a próféta köpönyegénél. ...

Mégis mi okozta a törökök katasztrófáját? Annyira beborult a töröknek? Annyira pipogya emberek lettek Bizancz elpuhult utódai? Nem. Más a baj. Törökországot nem katonáinak elernyedt volta, nem népének elpuhultsága, nem a vitézség teljes hiánya tette tönkre, hanem a — korrupció. Szörnyű dolgok sülték ki a háboru során. A szállítók összejátszottak a basákkal és olyan géppuskákat szállítottak, a melyeknek nem volt — magja. Ezeket a gyilkos géppuskákat hiába sütögették az ellentéltre, azok szét nem robbantak, mert az ekrazitot ellopták belőle, azaz hozzá se tették. Annak az árát az átvevő komiszió kapta. Papiron elég eleség ment a harcztérre. De mire odaért, a kenyér — a hús, a conserv, a piláf mind valamennyi — ellopták. Ellopták ott mindent, még a hajnali álmat is. És éhes hadsereggel se Cromvell Olivér, se Gusztáv Adolf, se Szobijevszky, se Napoleon nem tudott volna győzni. Ez ölte meg Törökországot. A sáp. A baksis. Szerepe van ennek minden nemzetnél, de ennyire kifejezve sehol sem volt; az igaz, hogy olyan végzetes szerencsétlenségbe se döntött még egy nemzetet se, mint a törököt.

... Talán tanulnak belőle azok, akiknek tanulniok kell és erélyesen rálépnek a korrupció hidratejére.

A kunsági magyar eddigelé a bélyegtörvényt, meg részben a követválasztást mondta uri hunczutságnak. Most azonban mióta a pörgekalapu kunsági magyar állandóan hirlapot olvas, egyben tökéletesen megbizonyosodott. És pedig abban, hogy a bélyegtörvény, meg a követválasztás is valósággal kőrösi szentelt víz ahhoz az uri hunczutsághoz képest, a mi a — diplomácia. Talleyrand, a vidéki püspökből, Napoleon jóvoltából, külügyminiszterré lépett legeszesebb, de egyuttal legczinikusabb diplomata, úgy határozta meg a maga és szaktársai szerepét, hogy még véletlenül se szabad — igazat mondani és az igazi diplomatának még gondolatait is el kell palástolnia. Talleyrand elkövette azt a hunczutságot, hogy mikor Napoleon Moszkvából a nagy hidegtől letört és megtizedelt hadsereggel tartott haza felé, még haza se ért, már a semmiből külügyminiszterré tett embere, az európai nagyhatalmakkal — császárságából detronizálta. Ez a cinikus ur jó iskolát csinált a diplomataknak. Elképedve olvassuk, mi minden szabad a diplomáciában. Első: Kijárák a háboru elején, hogy akármennyire vaczkarkodnak is a kis inczi finezi Balkán államok, a statusquo áll, területi változásokról még győzelem esetén sem lehet szó. Ha az lenne igaz, a mit a diplomácia hangosan hirdet, vajjon feltehető e, hogy a kis Szerbia és Montenegro nekivágjon egy koczkázatos háborunak? Csakhogy a mit a diplomácia hangosan hirdetett, annak éppen az ellenkezője volt igaz. És a nagyszakállu Pasics nagyon jó volt az Atyuskától értesülve. „Csak menjetek gyerekek bátran előre. A mit a lotyogó vénasszony (értsd: a diplomáciát) pötyög, az — semmi. Arra ne hallgassatok. Lesz nektek Albániában kikötőtök is. Csak előre!”

... Ilyen biztatás után hogyne szállt volna bátorság a Balkán szövetségbe. És ki csodálkozik azon, hogy Szerbia egyenesen Földközi tengeri hatalom akar lenni?!

Vagy nem?

Spenczius.

A temetés.

A nemzet és a vármegye nagy halottjának kihült teteme folyó hó 5-én este 8 órakor érkezett meg *Palermóból* Rozsnyóra. A koporsót már az olasz földön elhalmozták koszorúkkal s az így érkezett meg. Egész utjában a nagy halottat gróf *Andrássy Géza*, fia: *Manó* és leánya: *Lichtenstein* hercegné *Maricza* grófnő, az elhunyt olasz nyelvmestere, egy dominikánus atya, ki végső napjaiban ápolta és az utolsó kenettel ellátta a megboldogultat és *Kostyenszky Pál* urad. főerdész kísérték.

A koporsót a rozsnyói állomáson a város képviselőtestülete dr. *Pösch József* polgármester vezetése alatt, az összes papság, a két főgimnázium, az egyletek és társulatok stb., szóval az egész város fogadta és az utcákon, merre a koporsót vivő gyászkocsi elhaladt, nemcsak a város, de a vidéki falvak összes lakossága háromszoros sorfalat állott meghatottan és levett kalappal. A koporsó mellett diszruhába öltözött bányászok égő fáklyákkal haladtak és a koporsót az uradalom tisztikara és emberei követték.

A közeli falvak lakossága egész Krasznahorkaváraljáig kísérte a nagy halottat, hol a kegyuri templomban helyezték el még éjjel díszes ravatalra. Másnap 6-án valóságos bucsujárás volt a megboldogult ravatalához és mindenkinek jól esett, ha egy virágot hozhatott koporsójára, vagy pedig egy koszoru babér levelét vihette el emlékebe magával.

A nagy temetés folyó hó 7-én délelőtt 10 órakor tartott meg. A jó Isten, ki kedveltjét magához szólította, talán az által kívánta a temetésen megjelent sok ezer gyászba öltözött embert vigasztalni, hogy gyönyörű tavaszi fényt hintett a Krasznahorka völgyére. A messze vidékekről elzarándokolt több ezer ember részint vonaton érkezett Rozsnyóra, honnan kétszáz kocsis szállította a megérkezetteket Krasznahorkaváraljára, részint pedig egyenesen kocsikon és gyalogszerrel zarándokoltak el, hogy leborulhassanak a nagy halott koporsója előtt.

A temetésen, a mennyire sikerült feljegyeznünk, küldöttségileg képviseltette magát: Gömör- és Kishontvármegye *Bornemisza László* fő- és *Lukács Géza* alispán; *Zemplénavármegye Dókus Gyula* alispán vezetése alatt; *Kassa* városa *Kossúth Lajos* városi tanácsos; *Bécs* és *Budapest* székesfővárosok több tag által; *Rimaszombat* város *Badányi Gyula* főkapitány és dr. *Vladár József* városi tanácsos; *Nagyőröcze* város dr. *Mihalik Dezső* városi polgármester, *Jolsva* város *Basilidesz Gusztáv* városi polgármester; *Dobsina* város dr. *Langhoffer László* városi polgármester; több idegen és vármegyebeli község a községi előljáróságok által.

A megyebeli telekezeti egyházak papjaik által, a melynek sorában láttuk nagy számmal a ref. és ág. ev. egyházakat is. *Czinke István* rimaszombati ref.; *Ruszkay Gyula* jánosi i.; *Buzi Márton* kövecsesi; *Dusza János* pelsőcezi; *Banczik Sámuel* rimakokvai lelkészeket stb. Az ágost. ev. lelkészi kart *Terray Gyula* udv. tan., főesperes vezette.

A rimaszombati és a vármegyebeli jótékony négyesületek; a vármegyei *Féher-Kereszt* egyesület *Lukács Gézá* és báró *Hámos László* vezetése alatt.

Az Országos Munkapárt, a Tudományos Akadémia s a különféle jótékony egyesületek remek koszorukat küldöttek és helyezték a ravatalra. A rimaszombati kir. törvényszéket *Cseh István* táblabíró, helyettes elnök, a rimaszombati kir. pénzügyigazgatóságot *Szabó József* p. ú. titkár, a tanügyet *Pogány István* kir. tanfelügyelő és *Törkölty József* áll. elemi iskolai igazgató, a vármegyei közművelődési egyesületet *Fáy Gyula* volt főispán elnök és *Váry János* titkár, a rimaszombati polgári olvasókört dr. *Kármán Aladár*, a rimaszombati ipartestületet *Varga Lajos* és számos tag képviselték.

A budapesti hirlapírói egyesület is nagy számu kiküldöttje által képviseltette magát.

A nagy temetésen részt vettek a család részéről gróf *Andrássy Géza* és a *Széchenyiek* nagyszámu családtagokkal, továbbá *Sulyovszky István* jószágkormányzó az *Andrássy* uradalmak összes tisztikarával, kik a kegyuri templom főhajójában foglaltak helyet a ravatallal szemben.

A szertartást *Sipeki Balás Lajos* rozsnyói megyéspüspök végezte fényes egyházi segédlettel. A gyászszertartás alatt a hárskúti paraszt-leánykar adott elő gyönyörű énekeket latin nyelven. — Szertartás után a sok ezer ember sorfala között vitték ki a megboldogultat a négy fehér ló által vont gyászkocon a mauzoleumba, melynek oldalát körülbelül ötszáz gyönyörű koszoru díszítette. — A mauzoleumban *sipeki Balás Lajos* püspök mondott remek beszédet.

A koporsó beszentelését itt dr. *Véner Pál* kanonok végezte nagy segédlettel. A szertartás befejezése után az uradalom emberei vitték be a koporsót a szarkofágba, melyet azután befalaztak.

A végrendeletet tegnap bontották fel a rozsnyói kir. közjegyzőnél, melyben az elhunyt magánvagyonáról rendelkezik. Kiszivárgott hírek szerint a végrendelet több millióról intézkedik s a főörökösök: herceg *Lichtenstein Jánosné* szül. *Andrássy Maricza* grófnő, herceg *Windischgrätz Lajosné* szül. *Széchenyi Mária* grófnő. Nagy összegeket hagyományozott a megboldogult a rozsnyói gimnáziumoknak, a gömörmegyei közművelődési egyesület, a budapesti vakok intézete, az országos hirlapírók nyugdíjintézete, a rozsnyói és rimaszombati jótékony négyesületeknek.

Egy legendás életnek vége lett. A halál egy csapással sirba döntötte azt a nagy férfit, kinek egész élete a jótékony cselekedetek gyakorlására és a kultúra fejlesztésére irányult. A nagy fájdalomban vigaszt nem tudunk fellelni, mert a sok remény, mely még a nemesszívű főúr életéhez fűződött, a váratlan halál által egy pillanat alatt szétfoszlott. Meg kell azonban nyugodnunk az isteni végzet rendelésében, mert az már megmásíthatlan. A megboldogultra, ki már hű és szerető hitvestársa mellett pihen örök álmát, örökre hálással emlékezünk s az utánnunk következők is örökre áldani fogják emlékét.

Nemzetünk és vármegyénk gyermekei zarándokoljatok el minden évben nagy halottaink örök pihenő helyére; boruljatok le a *krasznahorkaváraljai gróf Andrássy Dénes mauzoleum* előtt és rebegjétek el egy-egy hálás imát azokért, kik e földön a hitben, szeretetben és halálban is egyesülve, csakis embertársaik boldogításáért éltek és cselekedtek!

Gömör- és Kishontvármegye alispánjától.

Hirdetmény.

3346. sz. — Figyelemmel az 1886: XXI. t. cikk 45. §-ának rendelkezésére, vármegyénk rendes tavaszi közgyűlésének határideje Főispán ur ő méltóságával egyetértőlegesen a **folyó évi márczius 31-ik napjának d. e. 10 órájára** és a felmerülendő szükséghez képest a következő napoknak d. e. 9 órájára Rimaszombatba a vármegyeház nagytermébe kitűzetvén, felkérem a vármegyei bizottság mélyen tisztelt tagjait, hogy ezen gyűlésen megjelenni s a köztanácskozás tárgyát képező fontos közügyek elintézésében megszokott buzgalommal résztvenni sziveskedjenek.

Felhivom a vármegye közönségének figyelmét arra, hogy ezen közgyűlésnek

fontosabb tárgyait a vármegyeházi pénztár 1912. évi számadásának megvizsgálása; továbbá a vármegye területén létező főszolgabírói járások számának kettővel történő megsaporítása céljából alispán által bemutatott előterjesztés érdemleges tárgyalása és elintézése s a kibocsátandó tárgysorozatban felsorolt közérdekű ügyek ellátása képezendik.

Rimaszombat, 1913. február 28-án.

Lukács, alispán.

Márczius 15. ünneplése.

A helybeli egy. prot. főgimnázium ifjusága f. hó 15-én d. e. 10 órakor az intézet torna termében hazafias ünnepélyt rendez a következő programmal:

1. „Himnusz. Eneklí“ az ifjusági énekkar *Pásztory Gyula* főgimnáziumi tanár vezetésével.
2. „Megnyitó beszéd.“ Tartja: dr. *Rochlitz Zoltán*, a Tompa kör tanár-elnöke.
3. „Nemzeti dal.“ Szavalja: *Frenyó Dezső* VIII. o. tanuló.
4. „Ünnepi beszéd.“ Tartja: *Varga Lajos* VIII. o. tanuló, a Tompa-kör ifjusági elnöke.
5. „Kurucz dalok.“ Eneklí az ifjusági énekkar, *Pásztory Gyula*, főgimnáziumi tanár vezetésével.
6. „Márczius 15.“ Irta: *Szuhay Benedek*. Szavalja: *Eisele Ottó* VIII. o. tanuló.
7. „A vén cigány.“ Melodráma. Szövegét írta: *Farkas Imre*, zenéjét szerezte: *Farkas Lajos*. Előadja: *Török Árpád* VII. o. t., zongorán kíséri: *Braun Tivadar* VII. o. tanuló.
8. A pályázatok eredményének kihirdetése.
9. „Marseillaise.“ Előadja az ifjusági zenekar.
10. „Szózat.“ Eneklí az ifj. énekkar, *Pásztory Gyula* főgimnáziumi tanár vezetésével.

Jótékony adományokat a márcziusi alapra köszönettel fogadnak.

A ünnepély előtt d. e. 9. órakor az ifjuság körmenetet rendez és a Tompa-szobrot megkoszoruzza.

*

A helybeli állami polgári leányiskola h. igazgatónője: *Fábry Zoltánné* ezuton meghívja a közönséget a „Tompa önképzőkör“ *nemzeti ünnepe*re, a melyet a márczius hó 14- és 15-re eső országos vásár miatt *márczius 13-án délután 4 órakor* tartanak az iskola tornacsarnokában. — Miután külön meghívók nincsenek, az ünnepségre felhívjuk a közönség szives érdeklődését. Az önképzőkör javára önkéntes adományokat köszönettel fogadnak.

*

Az elemi fiu- és leányiskolák márczius 15-én reggel 9 órakor tartják meg a nemzeti ünnepet növendékeikkel.

A bulgár kertészet pótlása.

Itt az ideje, hogy egy városi közszükséglet felől gondolkozzunk, a mely a közel jövőben igen aktuális lesz.

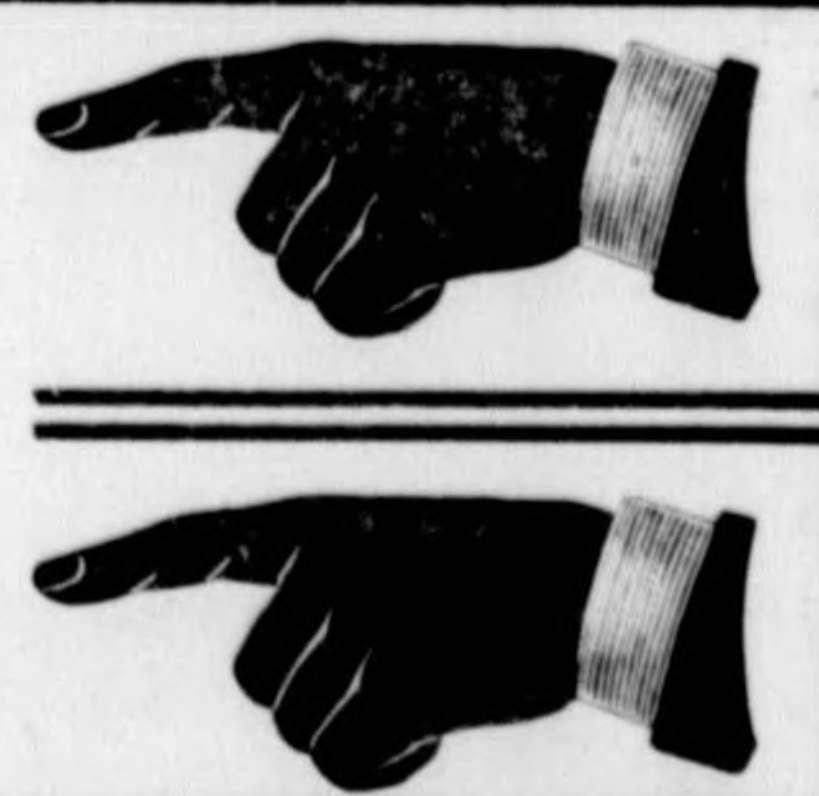
Éveken keresztül szorgalmas bulgár kertészek laktak városaink határán, ott földeket béreltek és azokon mintaszerű kertgazdaságot űztek, a mely nekik is jó jövedelmet hozott és ellátták a mi városainkat zöldségtéle terményekkel.

A mult év őszén hazahívták a bulgár kertészeket és azok ott is teljesítették kötelességeiket. Nem egy közülök elesett és ott alussza örök álmát a Balkán föld-

A „Rimaszombati Agyagipar és Kályhagyár“

gyártja az ország legjobb tűzálló agyagjából minden színben és legmodernebb kivitelben

DISZES CSERÉPKÁLYHÁIT

jében. A többi pedig, mint hire jár, nem jöhet vissza a legjobb akarattal sem. Nem jöhetnek, mert a bulgár kormány nem engedi vissza őket. Annyi földet foglaltak ugyanis el mostanában, hogy minden munkásképzésre szükség lesz odahaza.

Igy azután mi nélkülözni fogjuk a megszokott szorgalmas zöldségtermelőket ott a Rima partján, a hol lovaktól forgatott kerekek húzták föl a vizet, a mely olyan szépen elfolydogált a csatornákon a föld minden részére. Nem látjuk a rengeteg kalarábé, murek és petrezselyem tengerében, meg a hagyma rengetegeket és paradicsom erdők közepén a kora reggeltől napestig szorgalmas bulgár munkásokat. Nélkülözni fogjuk őket a piacon, a hol szép terményeik sokaságával ők uralkodtak a helyzeten és olcsón árulták a szebbnél-szebb zöldségeket.

Ez a világ úgy látszik, már a múlté lesz.

Hogy mi lesz ezután, mi lesz a jövőben? Ki tudna felelni ma erre a kérdésre?

Pedig ennek a kérdésnek megoldása mostan sürgős és aktuális!

Egyrészt szomorú dolog, hogy eltávoztak innen a jó és szorgalmas kertészek. De másrészt alkalma nyílik a mi népünknek is megmutatni most, hogy mit tanult a bulgároktól? Tudja-e őket pótolni? Be tud-e ülni abba a jól fizető örökségbe, a mit a bulgárok hagytak hátra számára? Vagy pedig bebizonyosodik majd, hogy nincs itt nálunk szegény ember, a ki szorgalmas munkáért szép hasznot akarna szerezni? Hanem ismét csak arra vár mindenki, hogy a sült galamb berepüljön a tátva maradt szájába?

Mert sajnos, de igaz, hogy erre mifelénk nem igen szeretnek az emberek dolgozni! Ha munkába hívsz egynehány szegényes öltözött atyádfiát: hát az ugyan csak megkritizálja azt a munkát, a mit neki adni akarsz. A föl vágni való fában göres is van; a föl ásni való föld kemény és rögös . . . és így tovább. A vége pedig az, hogy csak úgy hajlandó munkába fogni, ha a gégejét naponta egyszer-kétszer megöntöztethi bizonyos mennyiségű — inkább több, mint kevesebb — pálinkával.

Hiszen másfelé is megtörténik, hogy a jóra való dolgos nép korán reggel egy igen piczi pohárka erősebb szesszel melegíti magát, azt is inkább olyant iszik, a mi gyümölcs nedvéből főtt. De hogy félliter; liter számra igyák a krumpliból, gabonából főtt idegpusztító, egészségemészítő italt, azt az ország igazi jó dolgos vidékein nem lehet látni. Azért megy erre olyan nehezen és tempósan a munka, mert a sok pálinka enerválja a dolgozó embereket és azok nem győzik a kitaró munkát.

Az ilyen kertészethez pedig kitaró kell, mert tavasztól őszig folyton bibelődni kell a kikelő növénypalántákkal, azután tudni kell idején megszédni, az elvirított helyébe mást ültetni és gondosan öntözni jó langyos vízzel. A munka meg van fizetve a jó keresetben, mert a bulgárok ezer meg ezer koronákat küldöztek évről-évre haza; a mellett maguk is megélték és fizették a földért a bért.

Most a tavasz elején kellene az ő pót-

lásukról gondoskodni. Ha az idevaló emberek nem elég szorgalmasak és vállalkozók, lehetne talán az alföldről hozzáértő embereket szerezni, mert ott egész városok népe ért a kertészethez és annyit termel, hogy a külföld nagy városaiba is hordja waggonszámra a sok szép hagymát, salátát, ugorkát és más zöld terményt.

A városoknak jóformán életszükségletük a bulgár kertészet pótlása. Mert a városi embernek a legtöbb esetben nincs kertje, vagy ha van is, nem annyi, hogy az évi zöldségzükségletet kielégítthesse. A városi emberek tehát szükségből is jó és biztos vevők a zöldségfélékre nézve. De meg a városokban vannak vendéglők és más közlelmezési helyek, a melyek tömegesebb beszerzésre vannak utalva és így a városok környékén okvetlenül szükség van ilyen kertésztelepekre.

Hogy a kertészkedés a földművelésnek legjobb, legjövendőbb ága, az külön bizonyításra nem szorul. Egy katasztrális hold föld ilyen módon művelve megterem annyit, hogy abból egy család egész éven át megélhet. Dolgozni az igaz, hogy kell mellette sokat, de hát ki az, a ki ma dolog nélkül tisztességes módon meg tud élni a társaságban?

Nem szükséges Amerikába vándorolni, itt a pénz a földben, csak utánna kell nyulni. A szorgalmas, munkás embernek itt is megvan a jó keresete, nem kell azért a tengeren túl bizonytalan, ismeretlen helyekre költözködni. Itt is terem még a föld eleget, csak ne akarjunk olyan kényelmesen élni, mint az öregapánk, meg a szépapánk élt. Más világ volt még akkor, sokkal többen vagyunk azóta, meg mások az életviszonyok is: az egész világot közelebb hozták a vasutak és jó közlekedési viszonyok; most nem élhetünk többé olyan lassu patriarkális módon, hanem mindenkinek meg kell fogni a dolog végét.

A különböző hatóságokat pedig arra kérjük, hogy a kikre a földi gondviselésünket bizta a közélet, legyen az hát igazi gondviselés! Ne nehezítsék meg az esetleg törekvő emberek dolgát akadékoskodásokkal, hanem inkább segítsék elő a jóra való, munkás emberek törekvését. Örüljenek rajta, ha akad még nálunk vállalkozó kedv a kitaró munkára! Hiszen fogni kellene az ilyent még állami segítséggel is. — X —

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Személyi hir. Samarjay János földbirtokos és a rimaszombati ref. egyház főgondnoka, nejevel több heti üdülés céljából délvidékre, San Remoba utazott.

Főigazgatói látogatás. Jurkovich Emil besztercebányai tankerületi főigazgató, mint jeleztük, a múlt vasárnap délután városunkba érkezett, hogy a helybeli egy. prot. főgimnáziumnál mint a közoktatási kormány képviselője, ellenőrző látogatását elvégezze. Már

vasárnap délután megnézte az igazgatói irodát és este a tápintézetet, a hová másnap délben ismét benézett Hétfőn és kedden végiglátogatta az osztályokat, szerdán reggel a szertárakat és a könyvtárakat, mindent behatóan megvizsgálva. Szerdán délelőtt tanári konferencián közölte tapasztalatait és észrevételeit, több gyakorlati tanácsot adván a tanároknak. Kedden este a Hungária helyiségében közvacsorát tartott a tanári kar a főigazgató tiszteletére, a ki egyébként Széman Endre prépost vendége volt. — Tőlünk a főigazgató Losoncra utazott.

Kinevezés. Dr. Madarassy Elemér miskolci kir. törvényszéki joggyakornokot Madarassy Gyula Gortva pusztai földbirtokos fiát az igazságügyminiszter a balassagyarmati kir. törvényszékhez jegyzővé nevezte ki.

A király dr. Eszényi Gyula tart. segédorvos helyett, Eszényi Gyula helybeli bőrkereskedő fiát — folyó évi február 24-től számítandó rangfokozattal tartalékos segédorvossá nevezte ki.

Eljegyzés. Litkey József székelyi ref. lelkész, eljegyezte Gaszner Sárkát, Gaszner Imre Coburg hercegi erdőmester és neje: néh. Poúr Emma kedves leányát Nagyrőczén.

Esküvő. Krausz Jakab helybeli szobafestő kedves leánya: Jolán folyó hó 16-án tartja esküvőjét az itteni izr. templomban Kardos Józseffel.

Halálozások. Fülep Benjámint helybeli nyug. áll. elemi iskolai czimzetes igazgató-tanítót és családját mély gyász érte. Felesége: szül. Zehery Terézia folyó hó 3-ikán Budapesten, hol súlyos műtétet állott ki, 61 éves korában, boldog házassága 43-ik évében váratlanul elhunyt. A nemeslelkű s közszeretetlen állott urnő holttestét hazaszállították s folyó hó 6-ikán temeték el nagy részvét mellett. Bánatos férjén kívül fia: Fülep Kálmán és leánya: Csapó Józsefné szül. Fülep Margit, özv. Káposztás Józsefné, dr. Zehery István, Zehery Lajos unokatestvérei és itj. Csapó József veje gyászolják. A ravatalnál Simon Mihály ref. lelkész megható beszédet mondott.

Manczel József máv. ellenőrnek kisebbik fia: Józsi, a miskolci kath. főgimnázium II. osztályának jeles tanulója folyó hó 8-án sarlachban váratlanul elhunyt. A mélyen lesújtott szülők iránt városunkban is általános a részvét. A temetés ma, vasárnap délután lesz Miskolczon a Hunyadi utca 59. sz. gyászházban.

Vaskó Károly, a helybeli állami elemi fiúiskolának hosszú éveken át volt szolgája, folyó hó 8-án 68 éves korában hosszas betegeskedés után meghalt.

Özv. Kubik Ferenczné, egykor jobb napokat látott polgárasszony, folyó hó 4-ikén 71 éves korában a közokrházban meghalt.

Választói névjegyzék kiigazítása. A vármegyei központi választmány Lukács Géza alispán elnöklésével f. hó 3-án ülést tartott, melyen jegyzőként Komáromy István megyei II. főjegyző működött. A küldöttek névjegyzéke a választók összeírása céljából megállapított az 1914. évre vonatkozó érvénnyel. Elnökök: Rozsnyón dr. Pósch József, Dobsinán dr. Langhoffer László, Josván dr. Mihalik Dezső, Koháryháza Luv János, Ratkón Mihalik Pál, Vályban Szepesházy Kálmán, Rimaszombatban Marikowsky Géza, Tiszolczon Knöplér Károly, Rimaszécsen dr. Gömör Olivér, Várgedén Kubinyi Bertalan, Putnokon Soldos Elemér, Tor-nalján Szentiványi József.

Névmagyarosítás. A „Hivatalos Lap” f. hó 7-iki száma közli, hogy a belügyminiszter megengedte Hoselitz Gyula rimaszombati lakos nevének „Havas”-ra kért változtatását.

Heveny fertőző betegség. A vármegyei Hivatalos Lap legutóbbi számához mellékléként dr. Meskó Miklós vármegyei főorvos kiváló szaktudással megirt ismertetése csatoltatott. Az ismertetés a gyermekbénulás betegségről szól, mely egy ujabban különösen tanulmányozott fertőző bántalom s mely többnyire a nyári meleg hónapokban fordul elő s most már az orvosok — ha ilyen betegséget látnak — kötelesek lesznek bejelenteni.

Baleset. Folyó hó 7-ikén az u. n. „Sereg” cigánynegyedben egy kis 3 éves gyermek a szecska-vágó kézi géppel addig ügyetlenkedett, míg jobb keze két ujját a fogaskerek összeroncsolta. Bevitték a kórházba.

Tanfelügyelői áthelyezés. A vallás és közoktatási miniszter dr. Heinrich János előbb itt működött, most sopronvármegyei segédtanfelügyelőt jelen minőségében Komárom vármegye tanfelügyelőségébe áthelyezte.

Emlékezzünk régiokról. Ritkaság számba megy, hogy az érdemes s az emberiség javát hosszú időn át szolgáló férfiak emlékét — ha ezt ércszobor meg nem örökíti — az utódok megőrizték. Sajnosan látjuk, hogy sok — az életben sikerrel küzdő — férfiak emlékére haláluk után csakhamar a feledés fátyola borul s jól esik, ha valahol mégis látjuk ezek emlékének felelevenítését. A legutóbbi napokban Gömörvármegye közoktatásának igazgatója: dr. Löcherer Tamás, a megye területén működött kiváló orvosok nevét és életéveit szedte össze s emléktáblákat készített, melyeket a kórház betegszobáinak ajtaja fölé függesztetett ki, hogy az utódokat emlékeztesse a vármegyei közegészségügy tudós munkásaira. Egyelőre 16 tábla nyert elhelyezést és pedig: dr. *Bácsmezei István* Gömörvármegye első főorvosa 1710., dr. *Marikowszky György* vármegyei főorvos 1771—1832., dr. *Tótpápai István* városi orvos 1780., dr. *Kósa Károly* r. kath. püspöki orvos 1796—1847., dr. *Stéck Lajos* városi orvos 1810—1892., dr. *Marikowszky Gusztáv* vármegyei főorvos 1806—1892., dr. *Patzek Mór* vármegyei főorvos 1811—1885., dr. *Kiss Antal* püspöki orvos 1813—1883., dr. *Gyürky Lajos* városi orvos 1813—1874., dr. *Richter Dániel* vármegyei főorvos 1813—1883., dr. *Csesznok Pál* városi orvos 1820—1873., dr. *Madarász Rezső* vármegyei főorvos 1828—1889., dr. *Török János* járási tisztviselő orvos 1834—1897., dr. *Kalchbrenner Hugó* Coburg hercegi uradalmi orvos 1838—1905., dr. *Maurer Arthur* járási tisztviselő orvos 1844—1907., dr. *Szabó Samu* vármegyei főorvos, első kórházi igazgató 1844—1898.

Kinevezés. A belügyminiszter *Pálmai Jánost* a rimaszombati m. kir. állami gyermekmenhelyhez hivatalosul nevezte ki.

Komoróczy balesete. Egyik fővárosi lapban olvastuk, hogy *Komoróczy Miklós* a rosznyói kath. főgimn. tornatanára, a „Sajó-Vidék” szerkesztője a tornateremben leesett és nagyfokú koponyatörést és agyrázkódást szenvedett volna. — A közleményt oda módosítjuk, hogy *Komoróczy* alól egy tornaórán az egyik létra tényleg kicsuszott, de az ügyes torna mester oly szerencsésen ért földet, hogy feje hátsó részén csak kisebb horzsolást szenvedett, amely sérülésről tehát szó sem lehet.

Sorozás. Mult szombaton vette kezdetét városunkban a sorozás, melyen polgári elnöként dr. *Fornet Gyula* főjegyző működött. Első napon Rimaszombat város, majd a rimaszécsi járás hadkötelesei állottak a sorozó bizottság elé, melynek katonai tagjai a következők: *Hauser Sándor* alezredes, *Schöberl József* hadnagy, dr. *Gyurmann Dezső* ezredorvos a honvédségtől, *Vaczurik Antal* őrnagy, *Mártonffy Béla* főhadnagy és dr. *Bermann József* törzsorvos a közös hadseregből. A bizottság folyó hó 6-án fejezte be itt a sorozást s folyó hó 8-án kezdte meg Nyustyan, hol már *Lukács Géza* alispán elnököl a bizottságban. Polg. orvosként dr. *Mesko Miklós* várm. tisztviselő főorvos működik.

József Ferencz főherceg szobra. *József* főhercegnek, az Országos Magyar Képzőművészeti Társulat védnökének legidősebb fiáról, *József* Ferencz főhercegről, a budapesti tudományegyetem hallgatójáról, *Holló Barnabás* szobrászművész kitűnően sikerült mellszobrot mintázott. A szoborhoz a művész várbazári műtermében a fiatal főherceg több ízbenült modellt és szobrárt carrarai márványból faragtatták ki. A szobor, a mely József főhercegeék budai palotájának ékességéül fog szolgálni, a Képzőművészeti Társulat e hóban megnyíló tavaszi tárlatán a Múcsarnokban kerül bemutatásra.

Átalakítás. Az idő enyhébbre fordultával teljes erővel hozzáláttak a munkások városunk villanyvilágításának vezetékfelszerelése át-helyezéséhez. A régi faoszlopok lassankint eltűnedeznek az utcákról s a vezetékeket csinos vasoszlopokra és a házakra helyezik át úgy, hogy a vezetékek teljes átalakítása néhány hónap alatt befejezést nyer. Mihelyt ezzel kész lesznek, az új ivlámpákat helyezik el s városunk utcáit és tereit az eddigi 4 ivlámpa helyett 14 hatalmas ivlámpa fogja bevilágítani.

Részvétirat. A Gömör-Kishontvármegyei községi és körjegyzői egyesület szépen megfogalmazott hosszabb átiratban közölte részvétét *Andrássy Dénes* gróf elhunyt alkalmából az uradalom jószágkormányzójával.

Választmányi ülés. A vármegyei kaszinó folyó hó 3-án *Lukács Géza* elnökle alatt választmányi ülést tartott, melynek első pontjánál elnöklő igazgató kegyeletes szavakkal emlékezett meg a kaszinó örökös disztagjának: gróf *Andrássy Dénes*nek elhunytáról. Tett indítványa folytán elhatározott, hogy az elhunyt érdemei jegyzőkönyvben örökítettnek meg, s ravatalára koszorút helyez a kaszinó. Majd a mult évi számadás és a folyó évi költségvetés volt tárgysorozatba kitéve, melyeket a választmány egyhangulag elfogadott, illetve állapított meg, s ily értelemben terjeszti elfogadásra a közgyűlés elé. A kaszinó könyvtárának a muzeum egyesület részére történt átadása tudomásul vétetett, kéri azonban a választmány, hogy a könyveknek egyelőre csak a kaszinó tagok részére való kiadása két meghatározandó nap délutánján történjék. *Zachar Gusztáv* volt könyvtárnoknak a tagok sorából való kilépése sajnálattal vétetett tudomásul, s részére ügybuzgó szolgálataiért elismerés nyilvánított. Majd a hátralékos tagdíjak mikénti behajtása iránt történt rendelkezés, míg a gömörvármegyei általános tanítóegyesület kérelme folytán oly értelmű javaslat terjesztetik a közgyűlés elé, hogy a felállítandó internátus céljaira 200 korona szavaztassék meg oly módon, hogy eze a összeg 10 éven át évi 20 koronával nyerjen kielégítést. A mult évben járatott hírlapokon kívül még a „Magyar Nemzet” re történt előfizetés. Több lényegtelen tárgy elintézése után új rendes tagokul felvették: *Jurasko Jakab*, *Czibur Sándor*, id. *Lokcsánszky Endre*, *Schiller Dénes*, *Holéczy Miklós*, dr. *Rochlitz Zoltán*, *Biess Elemér*, *Materny Andor*, *Lánczy Kálmán* és *Breuer Lipót*. A márczius 15-iki ünnepélyt, mint minden évben, úgy a folyó évben is szokásos módon és keretben megtartja a kaszinó. A rendes évi közgyűlés határidejéül pedig *folyó évi márczius hó 30-ik napjának délutáni 3 órája* tűzött ki.

Jótevény adomány. *Szakall Vinczéné* urnő névnapmegváltás czimén 10 koronát küldött a nyomorék gyermekeknek uszonára. A Fehérkereszt Egyesület elnöksége köszönettel nyugtázza az adományt.

A nyustyai takarékpénztár közgyűlése. Márczius 2-án tartotta a Nyustyai takarékpénztár saját helyiségében Nyustyan XXVII-ik rendes évi közgyűlését. — A közgyűlést rimakokovai *Knöpfler Károly* nagybíró, pénzügyi igazgató nyitotta meg. Konstatálta a közgyűlés határozatképességét és a közgyűlés vezetésére *Perjessy László* szegedi ker. és iparkamarai titkárt, a felügyelő bizottság elnökét kérte fel. — *Molitorisz Zoltán* főszolgabíró, igazgatósági jegyző terjesztette azután elő az igazgatóság jelentését. A jelentés reá mutat arra, hogy az 1912. évben a pénzügyi feszültség szinte állandósult. Nagy volt a pénzügyi szükséglet. E nyomott helyzetet megérezte egész közigazdaságunk. De a nyustyai takarékpénztár jól megalapozott üzletmenetének folyását mi sem akadályozta. A pénzügyi szükségletet az intézet nem érezte, igazolja ezt az intézet mérlege, mely szerint idegen pénzügyintézeteknél hitelt nemcsak hogy nem vett, de más pénzügyintézeteknél 140000 koronánál nagyobb tőkéje volt elhelyezve. Az üzleti eredmény 39926 korona 71 fillért tesz ki. A részvények 1912. évi szelvényei 12 koronájával lesznek beváltandók. Jótevényezőkre az igazgatóság 600 koronát javasol kiosztani. Részvétellel jelenti, hogy *Latinák Gyula*, a felügyelőbizottság egyik buzgó tagja elhunyt, helye tehát választás útján betöltendő. Ezután ifj. dr. *Institóris Endre* a felügyelőbizottság jelentését terjesztette elő. A közgyűlés úgy az igazgatóság, mint a felügyelőbizottság előterjesztéseit elfogadta, részükre a felmentvényt megadta és a megüresedett felügyelőbizottsági helyre *Szklénka Gusztáv* nyustyai ág. ev. lelkészt választotta meg egyhangulag. A sima lefolyású gyűlés az igazgató és az elnöklő felügyelőbizottsági elnök éltetésével ért véget. A megjelent vidéki részvényeseket a gyűlés után *Glózer Jenő* főkönyvelő látta vendégszerető házában szíves vendégül.

Pénzügyintézeti alakulás. A Gömörvármegyei Takarékpénztár és Hitelbank részvénytársaság igazgatósága mult héten tartotta alakuló ülését, melyen elnökké újból az intézet eddigi érdemes vezetőjét: *Széman Endre* prépost-plébánost választották. Az intézet vezetésének szervezése is új alapokon történt, amennyiben az igazgatóság ügyvezető-igazgatói állást szervezett s erre a pénzügyintézetnél kezdettől fogva általános megalapozásra működött és kiváló szakképzettséggel bíró főkönyvelőt: *Müller Vilmost* választották meg. Az ügykezelést tehát már f. hó 1-étől kezdve az új igazgató vezeti, kinek működéséhez nagy reményeket fűznek. Az ő helyébe egy mérlegképes könyvelőt fog alkalmazni az igazgatóság.

Korcsolya-estély. A „Rimaszombati Korcsolyázó-Egyesület”-nek f. hó 1-én a gimnázium tornatermében rendezett estélye kárpótlást nyújtott ifjuságunknak a rövid farsangért. A megjelentek szép száma, a világos reggelig tartó táncz, a feszelen jókedv mind a siker bizonyosságai. Hiszen nem fárasztotta ki a fiatalságot a sok farsangi multság s jogosan vágyódott ilyesféle estély után. Örömmel láttuk együtt mindazokat, kik még csak nem régen a sima jégen korcsolyáztak cigányzene mellett s most a hegedű hangja a tánczban volt kísérelőjük. A rendező egyesület vezetőségét méltán dicséret illeti, hogy a hosszú szezont ily kedélyes estéllyel zárta le. Az agilis elnökön, dr. *Wallentinyi Dezső*n kívül városunk csaknem egész fiatalága résztvett a rendezésben az egyesület tikkárával dr. *Rochlitz Zoltánnal* és *Gyürky Istvánnal* élükön. A terem izléses feldiszipése *Eisele Ottó*, *Galambos Géza*, *Kossuth József*, *Lucsánszky Barna*, *Makovits Jenő*, *Török Árpád* és *Varga Lajos* főgimn. tanulók fáradozásának volt köszönhető. — A megjelent hölgyek névsora:

Asszonyok: özv. *Adorján Lőrinczné*, *Bihary Istvánné*, *Dörgő Gáborné*, *Gaál Emilné*, cs. *Gyürky Pálné*, *Istók Józsefné*, *Kerekes Dezsőné*, *Kolbay Sándorné*, *Komáromy Gézné*, özv. *Kovács Józsefné*, *Lukács Gézné*, *Máthé Jenőné*, *Mispál Istvánné*, özv. *Nagy Józsefné*, *Pólya Sándorné*, özv. *Ragályi Gézné*, dr. *Ráróssy Gyuláné*, *Róth Lajosné*, dr. *Sailer Károlyné*, *Tóth Béláné*, özv. *Török Elemérné*, dr. *Wallentinyi Dezsőné*, dr. *Zehery Istvánné*, *Zmeskál Józsefné*.

Leányok: *Adorján Magda*, *Altdorffer Mercedés*, *Györy Erzsébet*, *Gyürky Anna*, *Istók Boriska*, *Kerekes Aranka*, *Kolbay Ildi*, *Kolbay Sári*, *Komáromy Irénke*, *Kovács Lenke*, *Lukács Margit*, *Majthán Mária*, *Mispál Paula*, *Pólya Ilonka*, *Ráróssy Aranka*, *Róth Lenke* és *Sailer Annus*. — Anyagi tekintetben is szép az eredmény. — Bevétel: 382 — K. Kiadás: 169'48 K. Tiszta maradvány: 212'52 K.

Felülfizettek: N. N. 60 k., *Hámos Aladárné* báró *Vay Mariska* 10 k., dr. *Wallentinyi Dezső* 10 k., dr. *Löcherer Tamás* 8 k., *Hámos Aladár*, dr. *Institóris Endre* 7—7 k., dr. *Kovács László*, dr. *Zehery István* 5—5 k., *Czinke István*, dr. *Ráróssy Gyula*, *Kolbay Sándor* 4—4 k., *Marton István*, dr. *Zathureczky* 3—3 k., N. N. 2 k., N. N. 1 korona. — A felülfizetőknek ez uton mond hálás köszönetet az elnökség.

A rimaszombati atlétikai klub, a tagok szorgalmas gyakorlataiból ítélve, életképesnek ígérkezik. Szabad óráikban az ideiglenes játszótéren erősen trenirozzák magukat s készülnék nagy kedvvel, rendkívüli ambícióval az első bemutatkozáshoz, a mely a tavasz beálltával fog megtörténni. Részünkről jóleső örömmel veszünk tudomást a fiatalság sportkedvéről s nyilvántartjuk, időrel időre beszámolunk annak működéséről. Kívánjuk, hogy a lelkesedés ne szalmaláng legyen, hanem az fokozatosan emelkedjék, tartós legyen; mert a sportnak nemcsak a testedzés, a szórakozás teremt létjogosultságot, hanem — és legfőképpen — az erkölcs nevelése, a lélek nemesítése is; a sportkedvelők a szabad természetben az örökös mozgás, játszás közben edzik, erősítik izmaikat, jókedvvel, vidáman töltik el délutánjukat s lassankint elszoknak a léha kávéházi, korcsmai élettől és a kártyaasztal mellől, egyszóval átforgálja, a szoros értelmében nemesebbé, életvidámmá teremt az embereket. Azért kívánjuk is az egyesület virágzását. Találjanak a városnál résztvevő szívek, a kik majd gondoskodni fognak egy alkalmas állandó terület átengedéséről is!!

Az Otthon társaskör közgyűlése.

Mult vasárnap, márcz. 2-án d. u. 5 órakor tartotta az Otthon társaskör évi rendes közgyűlését Pásztor Gyula elnöklésével a tagok élénk érdeklődése mellett, a jegyzőkönyvet dr. Haas Andor vezette. A közgyűlést Pásztor Gyula elnök meleg üdvözlő szavakkal és hosszabb beszéddel nyitotta meg, melyben a mult év eseményeiről referált, megemlékezett a társaskör elhunyt és elköltözött tagjairól, majd a mult évben rendezett hangverseny sikerét és az azon közreműködött szereplőket méltatta, rámutatott az új elhelyezkedés szükségességére s felhívta a tagokat, hogy a társaskör további fejlődését vállalt munkássággal előmozdítani igyekezzenek. A pénztári jelentést a tetszéssel fogadott elnöki megnyitó után Sichert Károly pénztáros terjesztette elő s tudomásul vette a közgyűlés, hogy a mult évi számadás 191 korona haszonnal zárott le. A költségelirányzatot az 1913. évre 3000 koronában állapították meg. Az új elhelyezkedésre nézve a javaslat az volt, hogy 3 évre az Erzsébet téren levő Engel-féle ház első emeleti helyiségeit béreljék ki megtoldva a Gömör szőlőlőből nyerendő egy emeleti helyiséggel. Ennek bérösszege évi 1200 korona s így a költség-többlet fedezésére nagyobb jövedelemforrásról kell a körnek gondoskodnia. Élénk és beható eszmecsere után az új helyiségek bérvételét elhatározták s a kivitellel az intéző-bizottságot megbízták. — Határozatilag kimondotta a közgyűlés, hogy márczius 15-én hazafias ünnepélyt rendez egy bankett keretében az új helyiségben s a rendezéssel a vezetőség megbízott. — Az intéző-bizottságból elköltözése folytán kilépett Bekény Béla helyébe Biess Elemér választották, a választmányban megüresedett helyeket pedig: Percz Samu, Tóth Béla, Pogány István és Vladár József tagokkal töltötték be. — Pásztor Gyula elnök a közgyűlés végén újból felkérte a tagokat a helyiségek látogatására és a társaskör felvirágzásának előmozdítására s ezzel a közgyűlés véget ért.

Postai hírdetmény. A helybeli posta és táviróhivatal közhírré teszi, hogy az *ajánlott levelek és közönséges csomagok tömeges feladására* feladó könyveket rendszeresített. Ilyen könyvek félív nagyságban 70 fillér; negyedív nagyságban pedig 50 fillér előállítási árért a helybeli m. kir. posta- és táviróhivatalban kaphatók.

Apolló-színház. A mozgófénykép színház a mult héten is változatos programot adott s az előadásokat számosan látogatták.

Szemgyógyintézet van Miskolcson.

Választmányi ülés. A helybeli polgári olvasókör Szabó József m. elnöklésével folyó hó 4-én tartotta a közgyűlés után első választmányi ülését a tagok élénk érdeklődése mellett. Az elnök őszinte részvétellel emlékezett meg dísztagjának: gróf Andrássy Dénesnek elhunytáról. A választmány elhatározta, hogy az elhunyt nemesszívű főúr emlékét jegyzőkönyvben megörökíti, temetésén való képvisellett az elnök akadályoztatása folytán dr. Kármán Aladárt megbízza, a ravatalra koszorút helyez s erről, valamint őszinte részvétéről Sulyovszky István kirtan. jószágkormányzót értesíti. — A könyvtárra nézve a közgyűléstől nyert megbízatás alapján azt határozták, hogy annak a kulturpalota céljaira való átengedés tárgyában az elnökség a lépéseket megteszi s addig is, míg ez megtörténik, a könyvtár kezelését az erre díjtalanul vállalkozott Török Pál választmányi tagra bizza, ki hetenként kétszer — később megállapítandó és közzéteendő napokon — a jelentkezőknek kiadja a könyveket. Török Pálnak szívességeért egyhangulag köszönetet szavaztak s Bodor László eddigi könyvtárnokot felkérték a könyvtár leltár mellett való átadására. Utóbbi megköszönte a választmány belé helyezett bizalmát. A borkezelő bizottság megválasztása után borgazdává egyhangulag Cseh Jánost választották, ki eddig is teljes megelégedésre töltötte be nehéz tisztét. Végül elhatározták márczius 15-ikének társas vacsora keretében való megünneplését s a rendezéssel az elnökséget megbízták. Dr. Vladár József az ülés végén az új választmányi tagok nevében köszönetet mondott a bizalomért s ígéretet tett arra nézve, hogy a kör érdekeit társaisal együtt készségesen fogja előmozdítani. Ezzel az ülés véget ért.

Hangverseny Rimaszombatban.

Még ebben a hónapban két kiváló művész jön hozzánk hangversenyezni. Az egyik Altman Leó hegedűművész, a másik Grósz Ernő zongoraművész. Az előbbi Wienben és Párisban tanult s Amerikában is volt művészi körutón; az utóbbi Wienben, Leipzigben és Budapesten végezte tanulmányait. Altman budapesti hangversenyéről a kritika így ír: „Izlésteljes előadása és kiválóan ügyes temperamentuma kellemesen lep meg, technikája fölülmulhatatlan, Kubelik óta nem részesítettek mást olyan ünneplésben, mint őt.” Grószról így irtak a lapok: „Művészileg kiképzett technikája tökéletes, játéka elegáns, lelkes hangulata valóban minden hangnemben nagy nak bizonyult.”

Agyagipar és kályhagyár. A rimaszombati Katona-féle agyagipar műhelynek új gazdája van. Biess Elemér cserepesi földbirtokos a rimaszombati agyagipar régi hírének föllendítése céljából átvette a rimaszombati agyagipar műhelyt és azt megnagyobbítva, ott rimaszombati agyagipar- és kályhagyár néven állítja elő gyárilag a legmodernebb kályhákat minden színben és nagyságban. Anyagul fölhasználja a puszta-mastincezi és poltári kitűnő chamotte agyagbányák termékeit, a melyekből készülnek a fővárosban az összes kályhák.

A Kárpát-egyesület gömöri osztálya — mint lapunkban jeleztük — február 22-ikén Rozsnyón tartotta rendes közgyűlését a város háza tanácstermében, a melyen jelen volt lapunk munkatársa Horváth Zoltán, mint az osztály rimaszombati ügyvivője, jelen volt továbbá vidéktünkről Mitske Gusztáv a rimamurány salgótarjáni társulati főerdőmérnök. A közgyűlést választmányi ülés előzte meg, a melyen a tárgyalandó ügyeket előkészítették. A közgyűlés elején dr. Pósch József elnök üdvözölte Horváth Zoltán és Mitske Gusztáv választmányi tagokat, a kik a távolból is megjelentek a gyűlésen. Ezután utalva az egyesület mult évi munkásságára, hangsúlyozta, hogy az osztály valóságos uttörő munkát végez a megye területén, mikor a természet szépségei iránt érdeklődést kelt s azokat hozzáférhetőkké teszi. Erre azonban nevelni kell még a jövő nemzedéket, mert a mai nemzedék kevés fogékonyságot mutat a testi edzettséget kívánó tisztább élvezetek iránt. Az alapszabályok értelmében kisorsoltak 5 rozsnyói választmányi tagot, névszerint: Komoróczy Miklós, Götz István dr., Dittel István, id. Varga Józsefné, Bartholomeidesz Adél. — A kisorsoltakat újra megválasztották. Együttal a lemondott Haszinszky Rezső dr. és Pósch Aladár vál. tagok helyére Fecske István és Kirschner Zsigmond póttagokat választották, ezek helyére pedig póttagok lettek: Katona László dr. és Varga István, valamint Bartsch Aurél. A vidéki kisorsolt 10 tagot: Pogány Istvánt, Mitske Gusztávot, Mayer Gézárt, Horváth Zoltánt, Komáromy Istvánt, Kellner Viktort, Pazár László drt, Heinselmann Bélát, Hensch Gézárt, Sulyovszky Istvánt újra megválasztották választmányi tagoknak. — Horváth Sándor az egyesület ügybuzgó vezető alelnöke lemondott, helyére Lajos Győző bányaiskolai igazgatót választották, a ki egy időre a pénztárosi tisztet is tovább végzi. Horváth Zoltán indítványára elhatározták, hogy megkeresik a m. á. v. igazgatóságát a tagok részére legalább a megyében kedvezményes utazási jegyért. Előterjesztették a rozsnyói, dobsinai és rimavölgyi utjelzések ügyét és fejlesztését.

Alkohol-mérgezés. Megrendítő szerencsétlenség érte folyó hó 3-án Vancsik András klenőci földműves két gyermekét. Ugyanis, mi alatt Vancsik András aludt, felesége pedig a szomszédba ment, gyermekeik: a 6 éves András és a 3 éves Mária az asztalon mintegy 3 decziliter pálinkát találtak és azt megitták. A nagy mennyiségű alkohol oly rettenetes hatást idézett elő a két gyermek szervezetében, hogy egész délután nagy kínok között vergődve, a fiu este, a leányka pedig éjjel meghalt. Folyó hó 5-én kiszállott a helyszínére dr. Mészáros István kir. ügyész, dr. Musotter Miklós vizsgálóbíró, dr. Zehery István törvényszéki orvos és dr. Hruska János nyustyai járásorvos és a kis gyermekek hulláinak felboncolása után megállapították, hogy az erőteljes, egészséges gyermekek halálát heveny alkoholmérgezés okozta. Az eljárás gondatlanságból okozott emberölés miatt a szülők ellen folyamatban van.

Közgyűlés. Ma délután 3 órakor tartja a rimaszombati kath. olvasó-egylet saját helyiségében rendes évi közgyűlését Váry János elnöklete alatt.

Temetkezési egyesület közgyűlése. Ma délelőtt fél 11 órakor tartja a rimaszombati polgári olvasókör védnöksége alatt alakult általános temetkezési egyesület rendes évi közgyűlését a polgári olvasókör nagytermében id. Rábely Miklós elnök vezetése mellett.

Bonczolás Dúsán. Márczius 2-án este Roszik Mátyás dúsai gazdasági cseléd összeveszett a vele vadházasságban élő Bitala Zsuzsannával, mert az nem akarta a katonának behívott Roszik Mátyás ládáját a vasuti állomáshoz vinni. Feltékenység is volt a háttérben, mert Bitala Zsuzsanna az utóbbi időkben inkább törődött Ridzon János béreessel, mint a vele élő Roszik Mátyással, a ki e felett nagyon elkeseredett és mikor Zsuzsája a vasuthoz sem volt hajlandó őt elkísérni, egy bicskával sziven szurta. A tettest a községi előljárók bekísérték a kir. ügyészséghez, Bitala Zsuzsanna hulláját pedig Dúsán, márczius 3-án Boros Zoltán rimaszécsi kir. járásbíró és Lehoczky Márton kir. alügyész jelenlétében, dr. Zehery István törvényszéki orvos és dr. Molnár Ferenc rimaszécsi járásorvos felboncolták. — Az eljárás folyik.

Köszönetnyilvánítás. Mindazok, kik felejthetetlen jó feleségem elhunytá alkalmából részvétnyilvánításukkal felkerestek, illetőleg a végső tiszteletadásnál megjelentek, fogadják ez uton ugy a magam, mint családom hálás köszönetét. — Rimaszombat, 1913. márczius 6. Fülep Benjámín.

Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, kik szeretett jó édesanyám elhunytá alkalmával nagy bánatomban részvétnyilatkozataikkal felkerestek és a végtisztességtételen megjelentek, ez uton mondok ugy a magam, mint családom nevében hálás köszönetet. — Rimatamássalva, 1913. márczius hó 1. Jávorszky László.

Helyi érdekű vasutak fejlődése. A helyi érdekű vasutak tervezése és építése a hónapok óta tartó zilált belső és külső politikai viszonyok mellett sem szünetel. Jelenleg építés alatt áll a 27 km. hosszú rimaszombat—poltári helyi érdekű vonal s a közel jövőben engedélyezés előtt áll egy nevezetes összekötő vasut, melyet ugyan szintén helyi érdekű vasuti alapon kívánnak megépíteni, de a mely a föladataira és a műszaki nehézségeire való tekintettel alig sorozható a viczinális vasutak forgalmi körébe. Ez a vonal az 51 kilométer hosszú betlér—iglói vasut. Ez a vasut hivatva lesz a Gömör- és Szepes megyék közt évtizedek óta sürgetett összekötést megvalósítani. Ha majd ezzel kapcsolatban a M. Á. V. bánréve—rozsnyó—betléri vonalát is elsőrangusítják, akkor Budapest és a Táttra közt ez az irány fogja a második utat létrehozni.

A féltékeny koldus. Szekerka Péter 28 éves tiszolczi vak koldus mintegy másfél évvel ezelőtt feleségül vette Medvegy Máriát, a kivel eleinte megelégedett házasságot élt, de a fiatal asszony csakhamar elhidegült világtalan, de egyébként erőteljes férje iránt és szerelmi viszonyt kezdett a férje testvérével, sőt utóbb annyira ment, hogy a hitvesi gyöngédségeket is megtagadta férjétől. A vak ember elkeseredésében borzasztó bosszúra határozta el magát. Február 2-án este, mikor neje megint eltaszította őt magától, elhatározta, hogy elveszi a neje szemévilágát, mert akkor talán hü lesz hozzá, ha olyan vak lesz, mint ő. Ujjait bele nyomta a szerencsétlen asszony szemgödreibe és teljes erővel kaparni kezdte szeméit, mignem az asszony segélykiáltásaira elősiető kedvese: Szekerka Ferenc megszabadította az asszonyt dühöngő férjétől. A megvakítás félig sikerült, mert a balszeme teljesen vakká lett, a jobb azonban meggyógyult. Folyó hó 7-én tárgyalta ezen ügyet a kir. törvényszék Kolbay Sándor kir. törvényszéki elnök elnöklete alatt. Lehoczky Márton kir. alügyész vádbeszéde után, a ki maga is rámutatott az indokolt féltékenységre, mint enyhítő körülményre és Lusztig Lajos ügyvédjelöltnek a megcsalt vak térj lelki állapotát méltató vádbeszéde után a törvényszék Szekerka Pétert súlyos testi sértés büntette miatt 8 havi börtönre ítélte, mely ítélet jogerős lett.

Katonai ügy.

(A m. kir. honvédelmi miniszter rendelete.)

A póttartalékba helyezett fölösszámuk kedvezménye.

A véderőről szóló 1912. évi XXX. t.-cikk 88. § a alapján az 1912. évi július havában kibocsátott 65000—18. számú körrendelet IV. fejezetében foglalt rendelkezések kiegészítéseképpen a cs. és kir. hadügyminiszter ural egyetértőleg még a következőket rendelem:

1. A póttartalékba a „fölszámuk” gyanánt áthelyezett védkötelesek a jogcímük fennállásának további igazolására nem kötelezettek.

2. Azoknak a körülményeknek utólagos megszűnése miatt, a mely körülmények annak idejében a kedvezmény megadásának alapjául szolgáltak, a fölszámuk gyanánt történt kiválasztás kedvezménye senkitől meg nem vonható.

3. Ez a kedvezmény csak akkor vonható meg: a) ha a véderőtörvény 70. szakaszának 1-ső pontja alapján a fölszámuként való kiválasztásból kizárt egyén tévedésből mint fölszámuk lett kiválasztva; b) ha valamely fölszámuk gyanánt kiválasztott egyén utólagosan a véderőtörvény 29., 30., 31., 32. vagy 82-ik szakaszaiban foglalt kedvezmények valamelyikében részesített; c) ha a fölszámuk gyanánt kiválasztottak mennyisége a hadkiegészítési kerületre az illető évi számbavétel eredménye szerint eső fölszámot meghaladja.

4. A kedvezmény megvonását kimondó határozathozatalára csakis a honvédelmi Miniszter által kinevezett és a hadtestparancsnokságok székhelyén szervezett egyes bizottságok vannak jogosítva.

A bizottság elnöke annak a törvényhatóságnak első tisztviselője, a mely törvényhatóságnak székhelye a hadtestparancsnokságnak székhelyén van. Tagjai továbbá: két ugyancsak a honvédelmi Miniszter által kinevezett törvényhatósági, illetőleg városi tisztviselő, a közös hadsereg részéről a hadtestparancsnokság által kijelölt tábornok vagy magasabb rangú törzstiszt, a honvédség részéről a kerületi parancsnokság által kijelölt tábornok vagy magasabb rangú törzstiszt.

A bizottság határozatai szótöbbséggel hozatnak meg. A jelen rendelet a közzététel napján lép életbe.

A miniszter helyett:

Karátson s. k., államtitkár.

A „Gömör-Kishont” előfizetési díja 1913. január hó 1-től egy évre: 10 korona!!

CSARNOK.

Megfejtetlen probléma.

A halál bús gondolatja
Szívem sebét felszakgatja;
Félve kérdelek hát a lelkem:
„Hogy” lesz, ha majd sirban fekszem?” . . .
Vajjon megadják-e még ott
A dús családi pótlékot? . . .
Vagy azt mondják: „Kendnek ma már
Földi jókból semmi se jár!”
Emelik-e fizetésem,
A mi majd dukálna nékem? . . .
Vagy így szólnak: „Pajtás, véged!
Rossz lett a minősítésed!”

És ti apró katonáim,
Ha lezárulnak pilláim,
Közületek melyik jutna
Ingyen az „Internátusba”?! . . .

Oh, a halál gondolatja
Szívem sebét úgy szakgatja!
Méltán kérde hát a lelkem:
Hogy’ lesz, ha mennybe kell mennem? . . .

Tán ott is verseket írok? . . .
Vagy nebulókat tanítok?! . . .
Ha az Úr szavamon fogna,
Akkor lennék csak beszélve!

Vagy ha a sok hitelezőm
Megragná gyász szemfedőm,
Hogy fizessek mindenáron,
Ne csak majd a másvilágon!

Jaj, mi lenne akkor vélem?! . . .
Fuccsba menne temetésem!
Még föl sem ébrednék tán a
Szentek trombita szavára?! . . .

Biz’ ez szörnyű nagy probléma,
Aludni sem tudok néha!
Így legokosabban teszem,
Ha holtomig iszom, eszem!

Dolgoznom bolondság volna,
Ez előre úgy se’ volna;
Nem becsülik most a munkát,
Sem itt, sem pedig odaát!

Ne kutasd hát, fájó lelkem:
Hogy’ lesz, ha majd sirban fekszem? . . .
Mit tudhat egy rossz poéta,
Aki maga is — probléma!?! . . .

Paal Gyula.

Szerkesztői üzenet.

R. A. A küldeményt köszönjük, legközelebb hozzuk **Munkatársainknak**. A beküldött cikkeket köszönettel vettük, de most túl vagyunk halmozva közölni való anyaggal; azért egy kis türelmet kérünk.

Kiadó vagy eladó ház.

Losonczi-utca 43. szám alatt egy négy szobás lakás megfelelő mellékkel — külön udvar, nagy kerttel — **május elsejétől** kiadó, esetleg azonnal eladó. — Értekezni lehet: **Dr. Törköly József** ügyvéd urnál. 2—3

Két jóházból való fiu,

kik legalább három középiskolát végeztek

kereskedő tanoncokulfizetéssel felvétetnek **Weisz Manó** divatáru üzletében **Rimaszombatban**.**Két benzinmotor,**

„Otto”-rendszerű, mindkettő teljesen jó karban van, azonnal eladó, **Besztercebányán Klimó Samunál** és **Machold F.** könyvnyomdájában. 1—2

KIADÓ LAKÁS.

Az Erzsébet-tér 16. sz. alatt levő emeleti lakás és az ugyanezen udvarban a Szijjártó-utca néző lakás **május hó elsejére** kiadó. — **Az emeleti lakás azonnal is kiadó.** — Felvilágosítást lehet kapni a tulajdonosnál: **KOHN ADOLF** fűszerkereskedőnél.

Kiadó üzlethelyiség

A város legforgalmasabb helyén, a főter közelében, **II. Rákóczi Ferencz u. 10. szám** alatt levő teljesen újonnan épült sarok emeletes épületben egy üzlethelyiség raktárral együtt azonnal kiadó.

Értekezhetni lehet: 9—*

LIPTHAY LÁSZLÓ tulajdonossal.**Kiadó lakás.**

Tompa-utca 36-ik szám alatti házban egy utcái lakás két szoba, konyha, kamara, pincze és egyéb mellékkel együtt folyó évi **május első napjától** kezdődőleg haszonbérbe kiadó. Bérelni szándékozóknek felvilágosítással **Hisnyan Béla** férfi szabó üzletében szolgálnak. 2—3

Megvételre kerestetik

egy fűszeres üzlethez szükséges

fiókos-állvány, áruasztal

(pult) és egyéb szükséges felszerelés. — **Ajánlatokat** e lap kiadóhivatala továbbít. 6—*

Kiadó lakás.

A Ferenczy-utca 6. szám alatt a „Tompa tér” szomszédságában egy **3 szobás utcái lakás**, hozzátartozó mellékkel, zöldséges kerttel és vízvezetékkel felszerelve, **f. évi május hó elsejétől** bérbe kiadó. — Értekezni lehet **Benyó Béla** tulajdonossal. 3—*

Tanulóul.

egy 13—14 éves fiu — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdásztanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiu — ki írni és olvasni tud — **könyvkötő-tanulóul** felfogadtatik **id. Rábely Miklós** és **Fia** rimaszombati könyvnyomdájába és könyvkötészetébe.

Hirdetéseket

mérsékelt áron

e lap részére

elfogad

a kiadóhivatal**Tompa-utca 10. és****Ifj. RÁBELY MIKLÓS**

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-u. 20. sz.

Debreczeni m. kir. áll. méntelep-parancsnokság.

Árlejtési hirdetmény.

230.—1913. szv. szám. — A debreczeni m. kir. állami méntelep **rimaszombati** osztályában elhelyezett ménállomány részére 1913. év április hó 1-től 1913. évi december hó végéig szükség-lendő **zab** biztosítása iránt a debreczeni m. kir. állami méntelep számvevő irodájában **1913. évi márczius hó 14-én d. e. 10 órakor** írásbeli zárt ajánlati árlejtés fog megtartatni.

A zab-szükségletre megjegyeztetik, hogy a termelők nemcsak az egész mennyiségre, hanem 100 métermázsára is tehetnek ajánlatot. Egyenlő ajánlatok esetén a gazdák és gazdasági szövetkezetek ajánlatai előnyben részesülnek.

A közelebbi szállítási feltételek a debreczeni m. kir. állami méntelep számvevő irodájában és a rimaszombati ménteleposztály parancsnokságnál megtudhatók, ahol a szállítási feltételek füzeté is megtekinthető és a honnan az árlejtési hirdetmény kívánatra megküldetik.

Debreczen, 1913. márczius 1.

Debreczeni m. kir. állami
méntelep-parancsnokság.

Tanulóul

tisztességes erős fiu felvétetik
Rosenthal Géza rőtös- és
fűszerkereskedésében **Nyustyan**.

Könyv bekötéseket

a legrövidebb idő alatt izlése-
:: sen, jutányos áron eszközöl ::

Rábely Miklós és Fia könyvkötészete
RIMASZOMBAT, Erzsébet-tér 9.
KASZINÓ-ÉPÜLET.

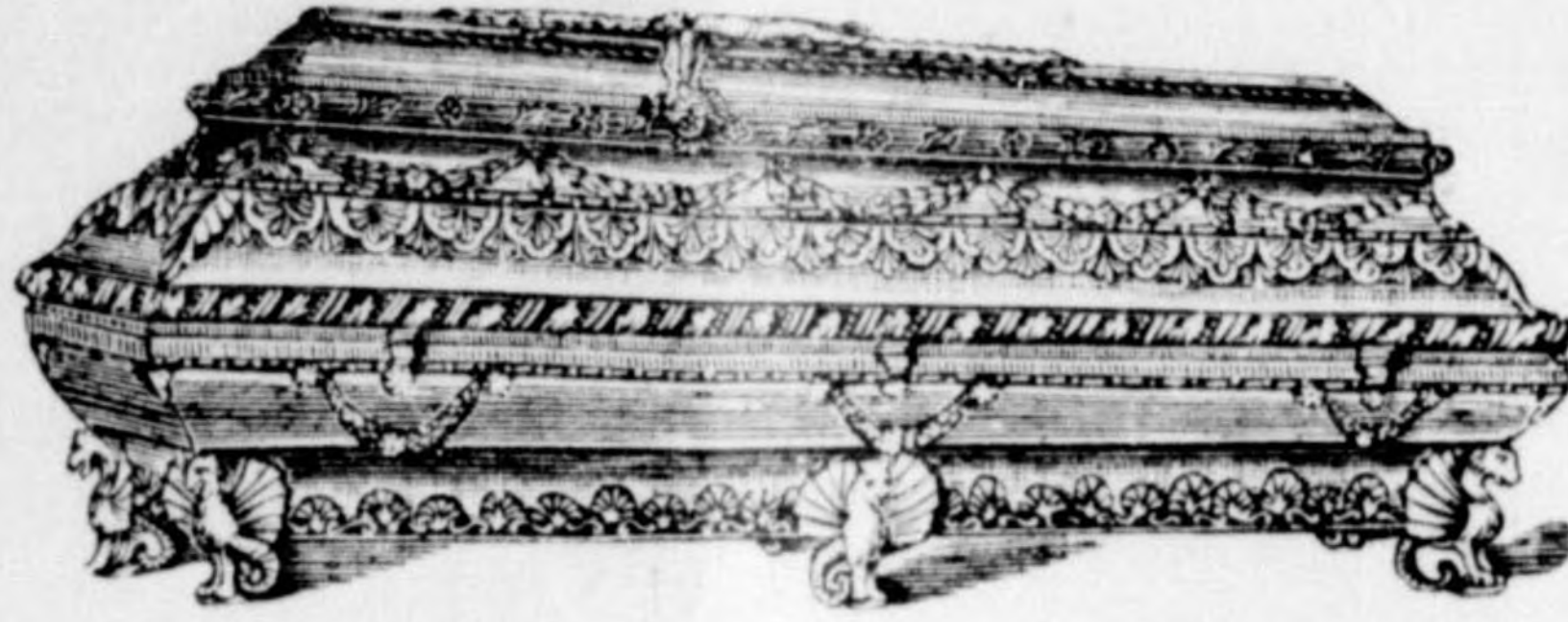
Kiadó lakás.

A **Rózsa-utca 17. szám** alatt
egy **3 szobás lakás** vízvezeték be-
vezetéssel és a hozzátartozó mellékhelyi-
ségekkel **május elsejétől** bérbe kiadó.
Értekezni lehet: **Hennyey Kálmán**
urral **Bejében**, u. d. Tornalja. 2—3

ZAVADSZKY EDE ezelőtt HOLLÓSY JÓZSEF

5—* **TEMETKEZÉSI VÁLLALATA**
RIMASZOMBAT, DEÁK FERENCZ-UTCZA 24. SZ.

Van szerencsém a helybeli és vidéki tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a néh. **HOLLÓSY JÓZSEF-féle temetkezési vállalat a Deák Ferencz-u.**

„**ZSUFFA**“-féle házban van elhelyezve, hol nagy raktárt tartok mindentéle **érc- és fakoporsókból**, valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékek s felszerelésekkel, minélfogva azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen diszes vagy egyszerű temetések rendezését, nemkülönben a temetésekkel járó összes teendőket, hullaszállításokat és exhumálásokat is, a legszolidabb feltételek mellett vállalom. — A helybeli és vidéki n. é. közönség jóakaratu pártfogását tisztelettel kéri.

ZAVADSZKY EDE RIMASZOMBAT, Deák Ferencz-utca 24.

Hirdetmény.

1681./P.—1913. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék közzé teszi, hogy a m. kir. államvasutak kisajátító kérelmére **Ajnácskő** állomás kibővítésének céljaira az 1881. évi XLI. t. cz. 46. §-a alapján, az ajnácskői 2. számú tjkönyvben 39. sor 696/a. hrsz. alatt foglalt és a **Sarlay Soma** tulajdonát képező ingatlanból 1 (egy) hold területre a kártalanítási eljárás elrendeltetett és ennek megkezdésére tárgyalási határidőül **1913. év márczius hó 29. napjának d. e. 10 órája** Ajnácskő községéhez kitézetett s arra az érdekeltek azon figyelmeztetéssel idéztetnek, hogy elmaradásuk a kártalanítás fölötti érdemleges határozathozatalt gátolni nem fogja.

Kir. törvényszék mint birtokbiróság
Rimaszombatban, 1913. márczius hó 3-án.

Kiad.: **Kolbay**, sk. t. elnök.

1—3 **Fodor Zoltán**, sk. előadó.

Eladó.

Egy a legjobb állapotban levő használt de teljesen kijavított **négy lóerejű**

cséplőgép-garnitúra

minden hozzátartozó kellék- és számmokkal mérsékelt ár mellett eladó.

Hol? megtudható e lap kiadóhivatalában. 5—6

MEGHIVÓ.

A Jolsvai Takarékpénztár

részvénytársaság

1913. évi márczius hó 29-én d. u. 2 órakor

rendkívüli közgyűlést

tart saját helyiségében, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

Tárgyak:

1. A közgyűlési elnök választása.
2. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag megválasztása.
3. A mérleg megvizsgálásáról szóló jelentés.
4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a telmentvény megadása iránti határozathozatal.
5. Az osztalék megállapítása.
6. Vezérigazgató lemondása, s az ebből esetleg szükségessé vált intézkedés megtétele.
7. Módosított alapszabály és házi ügyrend tárgyalása.

Jolsva, 1913. márczius 3.

Az igazgatóság.

DOHNÁL GUSZTÁV ≡ KOCSIGYÁRTÓ PUTNOK. ≡

Van szerencsém a kocsit tartó uri- és gazdaközönségnek tudomására hozni, hogy a 13 év óta fennálló **kocsigyártó üzletemet** tetemesen megnagyobbítottam s állandó nagy raktárt tartok a legjobb minőségű **féderes kocsikból**. — A nálam vásárolt és készített **kocsikért szavatosságot vállalok**. — Javítások a legpontosabban eszközöltetnek. — Vidéki meghívásra azonnal a kívánt helyre utazom. 2—*

Jutányos árak!!

Pontos kiszolgálás!

